

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXIX, БРОЙ 01 (262) • 2019 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

НОВА ИДЕНТИЧНОСТ В СЪВЪРШЕНАТА ЛЮБОВ

Второ Коринтяни 5:17

БЕЗДЕЙСТВИЕ

Текстът за нашите размисления е Втора книга на Царе, 11 глава. Много хора мечтаят за джакпота от тотото, за да спрат да работят (да бездействат). Но безделието е едно от най-пагубните неща, които може да се случи на човека. Може да се сравни с големите и сериозни пристрастявания, които водят до лоши последици за човешкото здраве и психично състояние. И още - духовното бездействие води до духовно заляняване и ако не се вземат мерки и до духовна смърт. Защото както човек може да бездейства в естествения физически свят, така може и да бъде бездеен и безплоден в неговия духовен живот.

Не случайно има българска поговорка: Безделието ражда пороци. Тази поговорка ми я каза един пазач на читалище. И съм я запомнил. Видях го като пушеше пред вратата. И го попитах: "Ти защо пушиш?," "Знаеш ли, че до 55 годишна възраст не съм докосвал цигара. Но откакто станах пазач, ми е скучно, и пропуших,.. Безделието поражда пороци, не се оставяйте да бъдете безделни. И това ми се е запечатало в главата, тогава съм бил 13-14 годишен. Тази истина датира още от Едемската градина. Адам имаше ангажименти. Ще кажеш: Трудът е проклетие от греха. Не, тежкия труд е следствие от греха. Адам и Ева имаха задачи: да наименоуват всички животни в градината, да научат и разберат по нещо за видовете на дърветата. Трябвало да изучат градината, видовете растителност. Те са били биолози.

Противникът дявол беше насколо, но не можеше да ангажира вниманието на човека. Кога дойде Змията? Тя дойде в първия момент на безгрижно безделие на Адам и жена му. Когато Адам яде от Дървото за познаване на доброто и злото, Бог му определи труд и пот. Не каза: "Ще си проклет с труда,..", а каза: "Проклетата ще е земята поради тебе. И с труд и пот ще изкарваш храната си,.. Знаете ли, ние го виждаме едностранчиво и си казваме трудът и потта са нещо лошо. Всъщност според мен това е една предпазна мярка като познаваш доброто и злото, да не отидеш само към зло. Зная, че целта и идеята на днешния човек е да улесни живота максимално. Да направи домашни работи. Ако може робот да ни чисти, пере, да ни пуска песните, да ни изключва осветлението. Опитва се всичко да бъде роботизирано. Много от рекламните са на такива интелигентни електроуреди: "Те мислят вместо вас, те работят вместо вас, докато вие се забавлявате.."

Когато човек познава добро и зло, има нужда от терапия, наречена труд (ангажираност). Виждаме, че в дните преди Адам и Ева да съгрешат и преди Ноевото време хората живееха в един доста плодороден свят. Климатът преди потопа е бил съвсем различен от сегашния. Има вкаменелости и останки на водни кончета, на които крилете са с размах 1 метър. С други

ГОЛЯМОТО СЕМЕЙСТВО

Симеон
и Йоанна
с младожен-
ците Йордан
и Мишел
Цветкови,
п-р Владимир
и Борислава
Владимирови
с
най-малкия
си син
Емануил

думи, посаждаш една диня и ядеш дини цяла година. Защо? Защото е много плодородно и с прекрасен климат. Слънчево, достатъчно топло и плодovitо. Хората са си подредили добре живота, но Бог е видял в сърцето на човека. След като видя Бог в дните на Ной, че всяка мисъл в хората беше само зло, намисли потопа. "И като видя Господ, че се умножава нечестият на човека по земята и, че всичко, което мислите на сърцето му въобразяваха, беше постоянно само зло..." (Битие 6:5)

Тогава дойде на Господ **идеята за потопа**. От една страна да се прочисти земята от злото, от друга - трудът да стане още по-ангажиращ като се промени климата. С доста повече усилия да се получават същите резултати. Замисляли ли сте се защо Бог не направи ковчега и не го даде на Ной и семейството му? Щеше да му спести 100 години ежедневен труд. Поради 2 причини:

- Да даде достатъчно време на хората да се отвърнат от злите си пътища;
- Бездействието да не изврати Ной.

Заедно с изграждането на ковчега се изграждаше и вярата на Ной. Когато работим в синхрон с Божията воля, ние изграждаме себе си и държим дявола далеч от нас. Знаете ли кое е най-трудното служение? Най-трудното служение е **повтаряното се служение**. Когато ние работим в синхрон с Божията воля, с постоянство ние държим дявола далеч от нас. Когато ние бездействаме, действа дяволът! Знаете ли, че дяволът, както и Господ не си почива. Той действа. Исус каза в Йоана 5:17: **"Отец Ми работи до сега, и аз работя..."**

Замисля ли сте върху това? На друго място казва: Работете докато е ден. Идва нощ, в която никой не може да направи нещо полезно.

Ако Господ работи до днес защо си мислим, че ние трябва да се отдаваме на бездействие като си казваме: "Щом Господ работи, ние ще си почиваваме..."

Ние християните не се оправдаваме чрез дела, но се развъртаме чрез липсата на дела (безделие).

Нека да разгледаме историята на цар Давид. В дома на баща си беше овчар, денонощно при овцете. Беше отхвърлен, забравен, когато Есей довеждаше синовете си пред пророк Самуил, за да помага бъдещия цар. Пророкът попита: "Колко сина имаш?..." "Там има още един, но той не е от избраните..." След това Господ го заведе в царския палат и там, докато Давид пееше с арфата, цар Саул хвърляше копие срещу него, за да го прободне. Господ го избави. Колко пъти се криеше по пещери, по землянки, гонен от Саул и войската му. И най-накрая Господ извърши делото си и избраното и определено за него място беше заето. Утвърди се царството му. Йоав, неговият пълководец и всички верни, силни мъже работеха за него. Тогава дойде моментът, в който той си каза: "О душо, имаш блага, натрупани много години напред, яж, пий, весели се..."

"След една година, във времето, когато царете отиват на война, Давид прати Йоава и слугите си с него и целия Израил; и те разбиха амонците, и обсадиха Рава. А Давид остана в Ерусалим..." (2 Царе 11:1-5)

Къде трябваше да бъде Давид? На бойното поле. Къде беше той - в Ерусалим. Какво правеше? Бездействаше. Когато бездействаш, не ти се и спи. Като не ти се спи, стават бели. Докато ние бездействаме, противникът действа. "И надвечер Давид стана от леглото си и се разхождаше по покрива на царската къща; и

от покрива видя една жена, която се къпеше; а жената бе много красива наглед.

И Давид прати да разпитат за жената; и рече един: Не е ли това Витсавее, дъщеря на Елиама, жена на хетееца Урия? И Давид прати човечи да я вземат, и когато дойде при него, лежа с нея, (защото се бе очистила от нечистотата си); и тя се върна у дома си.

А жената зачена; и прати да известят на Давида, казвайки: Непразна съм..."

Когато има бездействие, има отворена врата за действието на противника.

Бездействие - когато царете излизат на война той си остана в Ерусалим.

Давид удари джакпота. От овчар стана цар. От последен в бащиния си дом (не беше даже в листата на претендентите от Самуил и Есей за помазание), той стана пръв между всички в Израел. (1 Царе 16:11 - 13)

"Тогава Самуил рече на Есея: Присъстват ли тук всичките ти чада? И той рече: Остава още най-младият; и, ето, пасе овцете. И Самуил каза на Есея: Прати да го доведат; защото няма да седнем около трапезата догдето не дойде тук. И прати та го доведоха. И той беше рус, с хубави очи, и красив наглед. И Господ каза: Стани, помажи го, защото той е. Тогава Самуил взе рога с мирото та го помаза сред братята му; и Господният Дух дойде със сила на Давида от същия ден и после. Тогава Самуил стана та си отиде в Рама..." Далеч от ангажиментите, които Бог му е поверил, далеч от Неговото присъствие (Ковчега на завета, ст. 11), далеч от хората, които държат на него, цар Давид бездействаше.

Нямаше още храм и Божие присъствие беше изявено в Ковчега на завета, който беше направен от Мойсей по видение от Бога. Там,

където се движеше Ковчегът на завета, израилтяните имаха уверението и куража, че Божието присъствие е с тях. Цар Давид трябваше да бъде на бойното поле, а не в двореца. Безделието е симптом на няколко вредни неща:

1. ОХЛАЖДАНЕ

Когато охладнееш към нещо или към някого, някаква дейност, някакво призвание или личност, започваш да си бездеен. Да си намиращ оправдание как да не го направиш. Да си намиращ оправдание как да не го срещнеш. Да си намиращ оправдание защо да не продължиш да правиш нещо. Цар Давид беше охладнял към Бога. Божият ковчег беше на бойното поле, но Давид не се интересуваше (ст.11).

Давид искаше да скрие греха си. Каза: "Я извикайте сега Урий да спи с жена си, за да си каже - детето е от мен. Обаче Урий беше много упорит човек. Той каза на Давид: "Ковчегът и Израил и Юда прекарват в шатри; и господарят ми Йоав и слугите на господаря ми са разположени в стан на открито поле; а аз ли да ида у дома си, за да ям и да пия и да спя с жена си? Заклевам се в твоя живот и в живота на душата ти, не направям аз това нещо. (2 Царе 11:11)

Втори път Цар Давид го пробва като го напи. И като го напи, прати хора да видят къде легна Урий? Той легна вън със слугите си, но пак не влезе при жена си. Давид видя, че няма да проработи планът и го изпрати на предни позиции на бойното поле дано да го убият. И така се случи. С други думи охладненето на Давид към Бога го доведе към една нетипична за него проява. Сякаш беше друг човек. Виждали ли сте хора, които като охладнеят към Бога все едно никога не сте ги познавали. Все едно различен човек. Готов е на всякакви компромиси. Готов е да излъже, да открадне, да направи лошо и то с лека ръка. Охладненето е първият симптом на безделието. Безделието е проводник на това, което противникът може да направи в живота ти.

2. БЕЗОТГОВОРНОСТ - КЪМ ПОДЧИНЕНИТЕ, НАРОДА И БОЖИЕТО ПРИСЪСТВИЕ

Думите на Урий бяха насочени малко да се опомни Давид. Ковчег, люде, Израил, Господния ковчег и Йоав и всичките израилеви войски са там. Аз ли да си легна? Отговорността на Урий беше много по-малка от отговорността на Давид. Обаче Давид не го виждаше така. Безотговорността е нещо, което се проявява, когато си намираме повод, причина да не правим нещо.

"Минах край нивата на ленивия И край лозето на нехайния човек. И всичко бе обрасло с тръни, Коприва беше покрила повърхността му. И каменната му ограда беше съборена. Тогава, като прегледах, размислих в сърцето си, Видях и взех поука. Още малко спане, малко дрямка, малко съгване на ръце за сън. И сиромашията ще дойде върху тебе, като крадец и немотията - като въръжен мъж., (Притчи 24:30-34)

Безотговорността е друга причина за нашето безделие. Аз не се чувствам ангажиран и ако имам настроение ще го правя. Ако настроението ми отлети, спирам да го правя. Нямам настроение за това, не ми идва отвътре. Да, но имаш отговорност.

3. САМОДОВОЛСТВО (ГОРДОСТ) И АРОГАННОСТ

"Гордостта предшества погибелта и високоумието - падането., (Притчи 16:18)

Много често цитираме стиха неправилно и казваме: "Гордостта предшества падението.,. Не! "Гордостта предшества погибелта.,. Това е по-лош вариант от падане. Погибел означава край. "Облечете смириенето; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат., (1 Петрово 5:5)

Имаше друг цар, който беше обхванат от самодоволство. Цар Навуходоносор.

"В края на дванадесетия месец, като ходеше по царския палат във Вавилон, царят проговори, казвайки: Не е ли велик тоя Вавилон, който аз съградих с мощната си сила за царското жилище и за славата на величието си!.,

Това е синдромът на гордостта - вижда само собствените си дела и всичко добро, направено само от него. А знаем от кого идва всяко добро даване и всеки съвършен дар. Той идва от Бога. Ако ти си канал - добре, но ти не си единствения канал за нещо добро.

"Думата бе още в устата на царя, и глас дойде от небесата, който рече: На тебе се известява, царю Навуходоносоре, че царството премина от тебе; И ще бъдеш изгонен измежду човечите, между полските животни ще бъде жилището ти, и ще те хранят с трева като говедата; и седем времена ще минат над тебе догдето признаеш, че Всевишният владее над царството на човечите, и го дава комуто ще., (Пророк Данаил 4:29-32)

Нека да не мислим, че Господ не може без нас, че ако не сме в църквата да направим това или онова, ако не сме ние еди къде си, нещата няма да се случат. Сега ще бездействам да видя другите как падат. Господ даде победа на

войската на Йоав и без Давид. Но Давид претърпя поражение без Господа, защото не беше в Неговата воля. Има хора, които се отдръпват и се обиждат на Господа. Бог ще намери хора, и начини, защото Той ги има, но къде отиваш ти? Къде оставаш ти в духовен план?

Когато има гордост, тя обикновено се проявява чрез арогантност.

Цар Давид разбра, че жената която си е набелязал, е омъжена (и то за един от най-верните на царя воини). Омъжена, но за един хетеец. Малцинствена група. И прати Урий на бойното поле, за да бъде убит.

"Каквото и да вършите, работете от сърце, като на Господа, а не като на човеци., (Колосяни 3:23)

Правете неща! Където и да отворите в Новия завет ще разберете, че ние сме пригответе ни за добри дела. Самата дума "добри дела,, изключва думата безделие. "Всичко що намери ръката ти да прави според силата ти, направи го; Защото няма ни работа, ни замисъл, ни знание, ни мъдрост в гроба гдето отиваш., (Еклисиаст 9:10)

Всичко, което имаш възможност да го направиш, направи го. Не го оставяй за утре, не го пускай между другото. Не смятай, че всеки ден ще може да го направиш. Ако може днес да го направиш, направи го. Ако може да помогнеш на някого днес, помогни му. Ако можеш да окуражиш някого днес, окуражи го. Ако си слагаш товар, твърде голям за плещите ти, това е друга тема.

Няма време за безделни, безплодни, празни приказки. Когато става въпрос за нещо, което може да направим. Никой не може да избегне атаката на дявола, когато се отгаде на безделие, безхаберие, безгрижност. Правете добри дела!

Пастор Владимир Владимиров

Хвалете Господа!

Хвалете Бога в светилището Му; хвалете Го в небесния простор, дело на силата Му. Хвалете Го за мощните Му дела, Хвалете Го според голямото Му величие. Хвалете Го с тръбен глас, с псалтир и арфа. Хвалете Го с тъпанче и хороиграние, със трунни инструменти, с кимвали и със свирки.

Всичко, що диша, нека хвали Господа!

УБЕДЕНА СЪМ, ЧЕ ИМА БОГ!

Отивам в малкото магазинче на Роза, за да купя мляно кафе „Арабика“. Давам ѝ вестника „Божие Слово“.

Винаги се насърчаваме, че Господ пази семействата ни и ни помага на всички, които вярват. Ето какво ми разказа:

„Една сутрин дойде клиент. Напазарува някои неща и сложи до касата двадесет лева. В първия момент се смутих, защото нямах още оборот. Как да му върна рестото? Сетих се, че в джоба на палтото имам пари. Казах: „Моля, почакайте.“ Отидох и взех парите от палтото. Върнах се. Банкнотата я нямаше. „Господине, дайте ми 20 лева. Ще Ви върна рестото.“ „Вие ги прибрахте.“ „Не съм“. Почна да спори, да се кара, да ме обижда. „Имах само 60 лева. Ето тези ми останаха.“ Бръкна в джоба си и извади две банкноти по двадесет лева. „Какви пари искате?“

Отворих касата: „Вижте! Вътре има само пет лева книжни и монети.“

Продължаваше да се държи арогантно. Почувствах, че ми става лошо. Пък и съм сама! Знаем ли какво може да стане. „Ето Ви 15 лева ресто. Напуснете магазина и повече да не съм Ви видяла!“

Поуспокоих се. Нещо вътрешно ме караше да обиколя вътре магазина. Погледнах към бутилките с минерална вода на пода, оперени в ъгъла, близо до касата. И чудо! Намерих 20 лева, силно намачкани. Явно ги беше скрил в джоба си и когато оттам извади другите пари, банкнотата беше изпаднала. Има Бог, Който винаги ни пази и помага. Благодаря Ти, Иисусе!“

Ани Тотева

НОВА ИДЕНТИЧНОСТ В СЪВЪРШЕНАТА ЛЮБОВ

“Затова, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; ето, всичко стана ново.”

(II Коринтяни 5:17)

1. СЪВЪРШЕНАТА ЛЮБОВ НИ ОСВОБОЖДАВА

“Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот. Понеже Бог не е пратил Сина в света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него.” (Йоан 3:16-17)

Иисус дойде и извоюва спасението и свободата ни много преди още да сме били родени. Той взе този избор и направи тази жертва, преди ние да Му отвърнем с любов. Той ни спаси и освободи много преди да го възлюбим. На Него не Му е нужна нашата любов, защото Неговата Любов е безусловна.

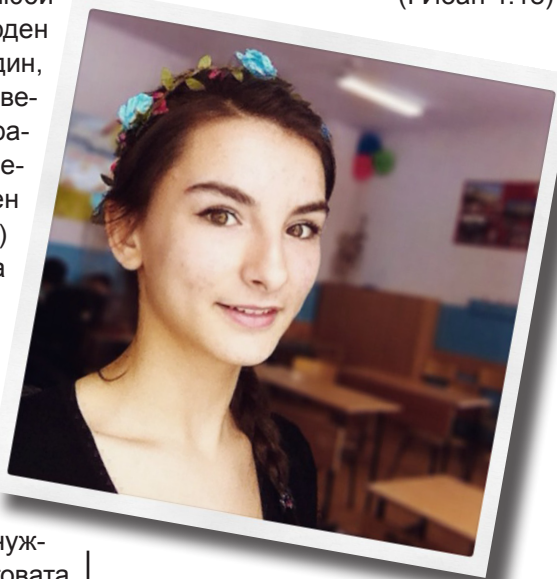
Спасението ни е факт, независимо от нашето мнение по въпроса. От нас зависи само дали ще го приемем или не. Можем, колкото искаме да го отричаме и да бягаме от Бог. Това няма да намали значението на жертвата на Иисус на кръста.

Ако приемем обаче тази милост, нещата се променят. Получаваме пълния пакет! Освен, че приемаме опрощение на греховете ни и спасение на душата ни, ние получаваме много повече. Получаваме достъп до **Съвършената Любов**. В нея имаме пълна свобода, радост, мир, пълноценен живот... В нея страхът няма власт, разочарованието не може да оцелее, и ние получаваме но-

ва идентичност.

“В любовта няма страх, но съвършената любов пропъжда страха; защото страхът има в себе си наказание и който се страхува, не е усъвършенстван в любовта.”

(I Йоан 4:18)

Когато приемем спасението, Святият Дух започва “основно почистване” на сърцето ни. Той иска да направи свое обиталище вътре в нас, но за целта трябва да се отърве от “старите мебели”. Той започва да ни освобождава от комплексите, гордостта, егото ни, за да направи място за “новите мебели”. Когато пространството вече е разчистено, Той донася радост, възстановяване, мир, запълва нуждата от баща, майка, приятел...

2. СЪВЪРШЕНАТА ЛЮБОВ НИ ДАВА НОВО ИМЕ

“След това се възкачи на хълма и повика при Себе Си онези, които си искаше, и те отидоха при Него. И определи дванадесет души, за да

бъдат с Него, и за да ги изпраца да проповядват, и да имат власт да лекуват болести и да изгонват бесове. Определи: Симон, на когото даде името Петър.” (Ев. Марко 3:13-16)

От един прост рибар до човек преобърнал света. Иисус даде ново име на Симон, с което му даде й нова идентичност. И по този начин му промени мнението за него самия.

Но Петър не влезе в новата си идентичност, в новото си призвание, докато не прие Любовта. Въпреки, че три години и половина той ходеше до Иисус и преживя всички знамения и славата на Неговото служение, Петър нямаше мисленето, че ще е “канара”, върху която Иисус ще построи църквата си. “Пък и аз ти казвам, че ти си Петър и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да й надделят.” (Ев. Матей 16:18)

На всяка служба пеем “Аз съм дете на Бог”, “свободен съм от греха, от страха”, “ново създание” и т.н. Но понякога в действителност не гледаме на себе си по този начин. Вярваме, че Бог ни е простил всеки грях, но ни е трудно да простим на себе си за нещо в миналото. Може би все още вярваме на грешната ни природа? Аз бързо се ядосвам, не мога да спра да пуша, не мога да се променя... просто съм си такъв. Някой може да смята себе си за твърде недостоеен за Бог. Някои не вярват, че Бог е добър. Не случайно след Възкресението, Иисус срещна Петър не къде да е, но на езерото, когато той ловеше риба. Петър беше наскърбен от собствената си постъпка. Той се беше отрекъл от Иисус цели три пъти и вече не смяташе себе си за достоен. Христос го попита три пъти: “Любиш ли Ме?”, не защото Той самият имаше нужда да го чуе. Попита го, за да може Петър да приеме Божията любов и опрощение.

“А като позакусиха, Иисус каза на Симон Петър: Симоне Йонов, любиш ли Ме повече отколкото Ме любят тези? Казва Му: Да, Господи, ти знаеш, че Те обичам. Той му каза: Паси агънцата Ми. Пак му каза: Паси овцете Ми. Истина, истинна ти казвам: когато беше по-млад, ти сам се опасваше и ходеше, където си искаше; но когато остарееш, ще простреш ръцете си и друг ще те опасва, и ще те води, където не искаш.” (Йоан 21:15-18)

ва: Паси овцете Ми. Казва му трети път: Симоне Йонов, обичаш ли Ме? Петър се наскърби, загдето трети път му каза: Обичаш ли Ме? И Му рече: Господи, Ти всичко знаеш; Ти знаеш, че Те обичам. Иисус му каза: Паси овцете Ми. Истина, истинна ти казвам: когато беше по-млад, ти сам се опасваше и ходеше, където си искаше; но когато остарееш, ще простреш ръцете си и друг ще те опасва, и ще те води, където не искаш.” (Йоан 21:15-18)

3. СЪВЪРШЕНАТА ЛЮБОВ НИ ДАВА НОВ ПОГЛЕД ЗА СВЕТА

Ние разглеждаме Савел преди срещата му с Бог като лош човек, гонител на Църквата, убиец на мнозина. Всъщност в своите очи той е бил не гонител, а изпълнител на Божията воля. Неговото мислене беше базирано на Закона, а Законът не разбира езика на любовта. Законът изисква жертви и Савел, опитвайки се да му угоди, затваряше последователите на Христос.

“А Савел одобряваше убиването му (на Стефан). И на същия ден се повдигна голямо гонение против Църквата в Ерусалим; и те всички, с изключение на апостолите, се разпръснаха по юдейските и самарийските окръзи. А Савел опустошаваше Църквата, като влизаше във всяка къща, завличаше мъже и жени и ги предаваше в тъмница.”

(Деяния на апостолите 8:1, 3)

Преди Христос Савел виждаше света през очите на Закона, но когато Иисус го срещна, о, тогава всичко се промени!

“И Савел стана от земята, и когато отвори очите си, не виждаше нищо; и водеха го за ръка, та го въведоха в Дамаск. И три дни не виждаше, и нито яде, нито пи. И тъй, Анания отиде и влезе в къщата; и като положи ръце на него, рече: Брате Савле, Господ ме изпрати – същият Иисус, Който ти се яви на пътя, по който ти идеше,

за да прогледнеш и да се изпълниш със Святия Дух. И начаса паднаха от очите му като люспи, и той прогледна; и стана, та се кръсти.”

(Деян. на апост. 9:8-9, 17-18)

Неговите очи се отвориха не само физически, но той прогледна и в духовния свят. След този миг, след докосването до Любовта, той беше готов да измине хиляди километри, да бъде измъчван, хвърлян в затвора, само и само да занесе тази Любов на света. За него хората вече не бяха евреи и езичници, грешни, и праведни. За него всеки беше човек, нуждаещ се от Божията любов човек, за когото Иисус умря. Неговата мисия вече не беше да наказва тези, които не “живеят праведно”, а да търси изгубената овца.

4. СЪВЪРШЕНАТА ЛЮБОВ НИ ДАВА НОВА ЦЕЛ

“Любезни, да любим един друг; защото любовта е от Бога; и всеки, който люби, роден е от Бога и познава Бога. Който не люби, не е познал Бога; защото Бог е любов.”

(I Йоан 4:7-8)

Животът в Христа не е просто едно оцеляване - трябва да уча, за да работя; трябва да работя, за да се издържам. Бог ни е призвал за другите. Той ни изцериа, възстановява, за да може да ни приготви за почтена употреба. Нашето свидетелство е свидетелство на Любовта. Аз съм ново създание, аз съм свободен, аз съм щастлив заради Съвършената любов. Познах Любовта, за да я предам.

“И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестията на всяко създание. Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен; а който не повярва, ще бъде осъден.”

Мишел Цветкова

НОВО НАЧАЛО!

Вече отминаха веселите празници. То беше ядене, пиене, гърмежи... Ето ни в Новата 2019 година! Една година отмина и започна друга. Годишите летят. Животът отминава бързо! Какво в същност е ново? Същата работа, същия трафик, същия шеф, същите проблеми. И все пак завършването на един период от време е повод, човек да погледне назад. Всеки уважаващ себе си бизнесмен прави баланс в края на годината. Каква е печалбата, каква загубата. Това е равностетка, която трябва да стане основа за анализ и вземане на решения за постигане на нови успехи.

Всички ние имаме планове, мечти, цели. Човек е толкова голям, колкото големи са целите и мечтите му. Да завършиш добро образование, да изградиш добра професионална, политическа или творческа кариера, семейство и материално благосъстояние. Все добри цели, но за съжаление, човек не може да е успешен във всичко. Необходимо е да преценим кое е най-важно и да поставим приоритети. Има цел, която е над всички така прекрасни цели. Това е така, не само защото всички останали зависят до голяма степен от нея, а защото тя излиза извън ограничението на времето и касае живот и щастие за вечността! „Защото какво ще ползва човек, ако спечели целия свят, а живота си изгуби?“ Поставил ли си Божието царство като основен приоритет? Това е целта, която осмисля нашия кратък живот на тази земя.

Нова година е един добър повод да проверим дали сме по-близо, или сме се отдалечили от целите си. Каква бе изминалата година? Беше ли тя успешна? Каква промяна е необходима? Какви решения да вземем за следващата?

Обикновено хората вземат решения за Нова година: „От първи, спирам цигарите“ „Спирам да пия“

П-р Ангел и Мария Тотев

„Преминавам на диета“ „Ставам нов човек“. Защо в повечето случаи тези хубави решения не се изпълняват? Причината е, че е останал старият човек. Не може да се появи новото, без да си отиде старото! Библията ни говори в 2 Кор. 5:17 „Затуй ако някой е в Христа, той е ново създание, старото премина, ето, всичко стана ново.“ Лука 5:38 ни учи: „Ново вино се налива в нови мехове!“ Великата цел изисква пълно посвещение.

Като ученик в Началното училище имах проблем: пишех много грозно и нечисто. Учителката показваше моите тетрадки на децата, като пример за това, как не трябва да се прави. Беше ми мъчно и един ден реших: Вече ще бъда прилежен, ще покажа, че и аз мога! Купих си нова тетрадка и старателно започнах да изписвам буквите. О, ето, всичко е прекрасно! И аз мога!... И точно тогава една капка мастило (как стана това?) откъсна се от перото и цопна по средата на листа! Какво да правя? Скъсах листа и започнах отново. Така скоро на тетрадката остана само четири листа.

Нова година време за равностетка. Един лист от живота е съ-

сан. Какъв е бил той? Какво сме писали в него? Само ние и Бог знаем, но сега е време за ново начало! Пред нас е нов, чист лист и ние всеки ден пишем на него. Това е нова възможност. Взехме ли решение да бъдем прилежни? Да следваме великата цел на живота си? Евреи 4:21-29 ни говори: „Съблечете според предишното си поведение стария човек, който тлее по измамливите страсти, обновете се в духа на своя ум, облечете се в новия човек, създаден по образа на Бога в правда, святост, истина!“

Новото начало изисква обновление, нов човек! Това може да направи единствено Бог! Само Творецът може да обновява всичко! В Исаия 65:17 четем: „Създавам ново небе и нова земя.“ Място за нови хора. Хора, позволили на Бог да ги обновява. Езекил 36:26: „Ще им дам нови сърца и нов дух“...

Нова година, ново начало! Нека Бог направи тази година мирна, спокойна и успешна във всяко твоё добро начинание и най-вече в движението ти към Великата цел!

Ангел Тотев

СЪБОТА 17:30 Ч.

Нопе
Надежда за България

М Л А Д Е Ж К О С Л У Ж Е Н И Е

Да се свети
ТВОЕТО ИМЕ

Да дойде
ТВОЕТО ЦАРСТВО

Да бъде
ТВОЯТА
ВОЛЯ

**ОТЧЕ
НАШ...**

Както на
НЕБЕТО
Така и на
ЗЕМЯТА

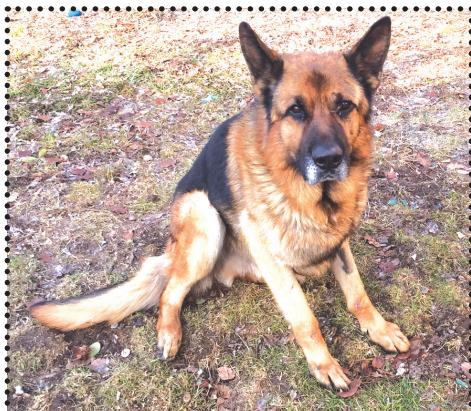
ПРОСТИ ни, както
и ние **ПРОСТИХМЕ**

ИСУС ни научи
да се молим така:

Дай ни
ежедневния
ХЛЯБ

Пази ни от
**ИЗКУ-
ШЕНИЕ**

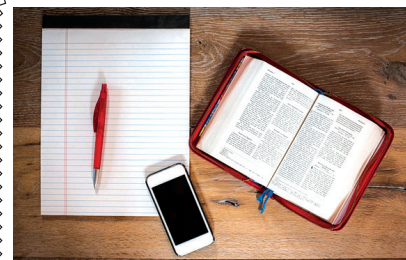
БОГ ПАЗИ И БЛАГОСЛАВЯ НАШИТЕ ДОМАШНИ ЛЮБИМЦИ

В средата на месец януари съпругът ми се прибира от работа, както обикновено, и заедно с майка ми и по-малкия ми син Емо разтоварват багажа от колата. Ние имаме куче, което се казва Бруно, мъжка немска овчарка. То обича да излиза на улицата и да се разхожда. И така портата на двора е отворена и както винаги, Бруно е решил да направил обход на съседните улици. И тъкмо вече е време всички да влязат в двора, когато Бруно вижда куче на отсрещния тротоар. Засилва се, тичайки да пресече улицата. В този момент минава бързо движеща се кола. Ударът е много силен. Моят съпруг си казва: "Край, изгубихме кучето си!". Целият в кръв, едва движейки се, го прибират вкъщи. Когато аз се прибрах от работа, с колата го закарахме на Спешен ветеринарен кабинет. Всички се молихме на Бог да направи чудо и да го спаси. Като го прегледаха лекарите - ЧУДО, нямаше никакви вътрешни кръвоизливи, никакви счупвания, нямаше температура и беше контактен. Оставихме го за операция за зашиване на раните. В рамките на няколко дни Бог извърши чудо и днес Бруно е напълно възстановен.

Продължава да изпълнява своята задача да бъде пазач на двора и да е част от нашето семейство! Бог благословя и се грижи за нашите домашни любимци, колко повече за нас!

Борислава Владимирова

С КОТНЕЖ ПО БОГА

*Още от дете научих,
Ти, о, Боже, си творец,
първа книжчица получих,
Теб описва всеки ред.*

*Питах дядо, татко, мама,
други братя и сестри,
питах пролетта, цветята,
пойни птиченца, гори.*

*Търсех Те по планините,
сред природни красоти,
търсех Те по пещерите,
сред безкрайни равнини.*

*Теб разкрий ми от небето,
разума ми отвори,
Теб да видя със сърцето,
както слънцето в зори.*

Кирил Иванов

НЕДЕЛЯ
11:00 Ч.

Дейско служение

МИСИЯ ДОБРИЯТ САМАРЯНИН

чудеса

ДЕТСКИЯТ ДОМ ОСТАВА!

„И ВСИЧКО, КАКВОТО И ДА ПОИСКАТЕ В МОЛИТВА, КАТО ВЯРВАТЕ, ЩЕ ПОЛУЧИТЕ.“

(Матей 21:22)

През месец ноември посетихме „ДОМ ЗА ДЕЦА, ЛИШЕНИ ОТ РОДИТЕЛСКИ ГРИЖИ“, гр. Гоце Делчев. Имахме прекрасно време с децата и персонала. Децата пожелаха да ни изведат на разходка. По време на разходката директорът сподели с голямо притеснение, че два дни преди да дойдем, е извикан в Общината. Бяха му съобщили, че е планирано Домът да бъде затворен от месец януари 2019 година. Сградата да бъде използвана за друг социален проект. Месеци наред директорът беше разработвал програма как Домът да бъде трансформиран в Център за настаняване от семеен тип. По този начин децата да не бъдат преместени в други градове, а да останат в Дома. Също така и персоналят да запази своята работа. В момента обаче положението беше безнадеждно. Каза ми: „Разбрах, че решението е взето от Общината“. Беше много разтревожен. Някои от децата бяха дочули тази вест и дори едно от тях се беше изпуснало от притеснение по време на разходката.

Когато пътувахме от София към Дома, се молах: „Господи, за какво да говорим на децата?“ Имахме няколко идеи, но в мен дойде увереност да споделим за „ЧУДЕСАТА НА БОГА“. По време на беседата с децата, Божието присъствие беше сред нас. Помолих от нашия екип да разкажат някое лично чудо, което са преживели. Преди младежите да започнат да говорят, едно момче от Дома вдигна ръка и каза: „Аз съм имал чудо, искам да го разкажа“.

И така аз разбрах, че тази тема не е случайна, и че Бог изпраща надежда и вяра за чудо. Започнах да окуражавам Директора, че Бог може да направи чудо, въпреки всички обстоятелства и факти. Разделихме се с думи на надежда.

Минаха празниците и се обадохме по телефона, за да научим как са децата и има ли вести за Дома. Директорът с радостен глас каза: „Нали се молихте! Приеха моя проект и Домът продължава да работи, запазен е, персоналят също.“ Бог е верен, няма значение какви са обстоятелствата или фактите! Чудото е близо до теб!

Борислава Владимирова

Важно ли е семейството?

“Помни това, че в последните дни ще настъпят трудни времена. Хората ще станат егоисти, алчни, самохвалци, горделиви, оскърбители, непокорни на родителите си, неблагодарни, безбожни, без обич и милост в сърцата си, клеветници, невъздържани, жестоки, против доброто, предатели, избухливи, надменни и обичащи по-скоро удоволствията, отколкото Бога. Външно те ще продължават да изглеждат религиозни, но с начина си на живот ще отричат силата на вярата, която изповядват. Стой далеч от тях!” (II Тимотей 3:1-5)

Обществото не е в добро духовно и морално състояние, защото: Отхвърля Бога; Пренебрегва важността на семейството.

Наскоро четох сентенция от Вовек Мърфи, бивш военен хирург от американската армия, който казва, че има две фундаментални емоции или сили, които мотивират нашите решения - **любов и страх**.

Любовта се проявява в съчувствие, благодарност, добрина и радост. Страхът често се проявява като цинизъм, гняв, ревност и безпокойство. Често нашето общество е повлияно от страх поради това, което научава от новините за състоянието на света. Причина за това е и че не сме се научили да культивираме положителните емоции, които произлизат от любовта.

Днес постоянно се сблъскваме със:

- **самотни хора**, които са уморени от това да бъдат сами и ужасени, от мисълта, че това няма да се промени;

- **хора, които търсят връзки без обвързване** и непрекъснато сменят партньорите; това в началото е интересна и галеща самочувствието игра, която бързо омръзва, изхабява и прави хората неспособни да бъдат открити, непринудени и обичащи и в крайна сметка самотни;

- **хора, които са разделени заедно и които просто съжителстват с някого**, който отдавна

П-р Емануил и Силвана Тотев

им е станал безразличен, та дори и противен.

Всички тези категории са неудовлетворени, трудно истински и трайно могат да се зарадват на нещо, но най-важното е, че упорито отхвърлят да предадат живота си на Бога. Тъжното за мен е, че подобни явления наблюдаваме и в църквата днес. Всъщност, ап. Павел пише на Тимотей не за невярващи, а за вярващи хора. Обърнете внимание, че той казва: “Обичащи по-скоро удоволствията, отколкото Бога. Външно те ще продължават да изглеждат религиозни, но с начина си на живот ще отричат силата на вярата, която изповядват.”

Слабо семейство, слаба църква, духовно бедно и болно общество - това е в основата на стратегията на противника на нашите души за отдалечаване на хората от Бога.

Какви практически съвети ни дава Божието слово, за да имаме хармония в семейството, Църквата и обществото? Бог трябва да бъде в центъра на живота ни. Всеки от нас трябва да заеме своето място и да се научи да проявява Неговата любов на първо място към човека до себе си.

“Вие сте Божии деца, които Той обича. Затова се старайте да бъдете като Него и живеете в любов, както и Христос ни обикна и даде

живота си за нас, като се принесе в благоуханна жертва пред Бога. Сред вас не трябва дори и да се говори за сексуални грехове, всякакъв вид морална нечистота и алчност, както е редно за святи хора. Нито трябва да се чуват срамни думи, глупави приказки или мръсни шеги, които не ви подхождат, а напротив - да има думи на благодарност. Знайте, че няма да наследи царството на Христос и на Бога този, който върши сексуални грехове или морално нечисти постъпки и който е алчен, което е същото като да е идолопоклонник.

Покорявайте се един на друг поради страхопочитанието си към Христос. **Жени**, покорявайте се на мъжете си, както се покорявате на Господа, защото мъжът е главата на жената, така както Христос е главата на Църквата. Самият Той е спасителят на тялото. И както Църквата се покорява на Христос, така и жените трябва във всичко да се покоряват на мъжете си.

Мъже, обичайте жените си, както Христос обикна Църквата и даде живота си за нея, за да я направи свята чрез Словото, след като я бе очистил, измивайки я с вода, за да може да я представи пред Себе си като славна невеста, чиста и безупречна, без петънце и порок или друго подобно нещо. По този начин и мъжете трябва да обичат жените си така, както обичат собствените си тела. Който обича жена си, обича себе си. Защото никога не мрази собственото си тяло, а го храни и се грижи за него, както Христос храни и се грижи за Църквата, защото ние сме части от Неговото тяло.

Както казва Писанието: „Затова човек ще напусне баща си и майка си и ще се привърже към жена си, и двамата ще станат едно.“ Тази тайна е много важна - говори за Христос и за Църквата. Но всеки от вас трябва също да обича и жена си така, както обича себе си, а жената трябва да уважава мъжа си.”

(Ефесяни 5:1-5, 21-24, 26-33)

"А една от жените на пророческите ученици извика към Елисея и каза: Слугата ти мъжът ми умря; и ти знаеш, че слугата ти се боеше от Господа; а заимодавецът дойде да вземе за себе си двата ми сина за роби. И Елисея ѝ каза: Що да ти сторя? Кажу ми що имаш вкъщи? А тя рече: Слугинята ти няма нищо вкъщи, освен един съд с дървено масло. И рече: Иди, вземи на заем във от всичките си съседни, съдове празни съдове, заеми не малко.

Сетне влез и затвори вратата зад себе си и зад синовете си, и наливай от маслото във всички тия съдове, и пълните туряй настрана. И тъй, тя си отиде от него и затвори вратата зад себе си и зад синовете си; и те донасяха съдовете при нея, а тя наливаше.

И като се напълниха съдовете, рече на един от синовете си: Донеси ми още един съд. А той ѝ рече: Няма друг съд, и маслото престана. Тогава тя дойде, та извести на Божия човек. И той рече: Иди, продай маслото та плати дълга си, и живееш с останалото ти и синовете ти., (IV Царе 4:1-7)

1. ВДОВИЦАТА В НУЖДА

Още от първия стих ние разбираме, че тази жена не е била чужда на вярата в Бога, дори нейният починал съпруг е бил един от пророческите ученици, което ще рече, че тя е знаела Божия закон, разпознавала е времената и е разбирала Божията воля. А когато тя говори за съпруга си, казва: "Слугата ти, мъж ми, умря. Ти знаеш, че слугата ти се боеше от Господа.,"

И така, пред очите ни е един благочестив дом, състоящ се от жената и двамата ѝ сина. Това малко семейство е научено от бащата да почита Бога, защото "страхът от Господа е начало на мъдрост., (Пр. 9:10). А за ония, които се болят от Господа, няма да има оскъдност. Господ

Еврейски антични съдове

КАКВО ИМАШ В ДОМА СИ?

(ст. 1). Вдовицата "викаше към Елисея., Тази жена от Стария Завет е един добър пример. Тя потърси Елисея. Къде и колко време го е търсила ние не знаем. Важното е, че го намери. И когато го намери с висок глас извика към него и му разказа за бедственото положение, в което се намираше. Защо жената извика толкова силно? Защото знаеше, че той е пророк Божий, следователно, той може да ѝ помогне чрез Божията сила.

Пророкът ѝ рече: "Що да ти направя? Що имаш в дома си?," Пророкът не призова веднага Божията помощ. Той искаше да доведе тази жена до съзнанието, че тя притежава у себе си част от отговора на молитвата си. "Що имаш у дома си?," Той не я попита: "Що имаш у Бога?," но "що имаш у себе си, в дома си?,"

Естествено, у Господа тя имаше всичко, но Господ искаше тя да спомогне в разрешаването на проблема.

Ние да станем съработници на Бога в снабдяването на нашата нужда.

На Елисеявия въпрос: "Що имаш в дома си?," Вдовицата отговори: "Слугинята ти няма в дома си нещо друго, освен една съдинка с дървено масло., (ст. 26).

Сега дойде часът на Бога. Елисея ѝ рече: "Иди, вземи от съседите си назаем съдове, но да са празни. Вземи не малко, а много!., (ст. 3). **А съдовете са символ на чудните Божии обещания.**

"Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя, така щото гръзнено казваме: Господ ми е помощник, няма да се убоя.,., (Еврейи 13:5,6). "Възложи на Господа товара си и Той ще те подгре. Никога не ще допусне да се поклати праведният!., (Пс. 55:22). "Всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас., (I Петрово 5:7)

Да изреждам ли всички Божии обещания? Те са 31 000 за теб, който си дошъл от нужда при Господа. Вдовицата също притежаваше хубавото качество послушание. И след като събра доста съдове, "тя затвори вратата зад себе си и зад синовете си; те ѝ даваха съдовете, а тя ги наливаше., (ст. 5).

Тази история започва с една сърдечна молба за помощ, а как завършва!

П-р Димитър и Дора Митеви, ЕПЦ "Филаделфия"

няма да ги лиши от никакво добро.

Заимодавецът настоява да му се изплати заетия дълг и понеже вдовицата в момента не притежава никакви средства, с които да изплати заема си, богаташът посяга на синовете ѝ, за да ги направи роби.

2. КАКВО ИМАШ В ДОМА СИ?

Какво прави в този тежък час вдовицата?

А ти, вярваш ли като тази жена, че днес Господ може да ти помогне?

"Бойте се от Господа, вие Негови светии, защото за боещите се от Него няма оскъдност. (Пс. 34:9) **У Господа има отговор за всяка нужда и отворено ухо за всяка молитва.**

Вдовицата знаеше това, и изказа своята нужда, и зачака Бог да извърши останалото.

Знаете ли, че смокиновото дърво няма цвят? Китайците наричат смокинята - „плод без цвят“. Всъщност плодът на смокинята се развива от специално адаптиран вид съцветие, което е съставено от множество цветове, които просто не се виждат. То е почти затворено, с малки до 1 мм цветчета, подредени по вътрешната му повърхност.

Тези торбести съцветия, наричани сикониум, побират до 2 хил. цвята и с времето преминават в съплодия.

Обикновената смокиня (*Ficus carica*) е дърво или храст и е разпространена в Средния Изток и цялото Северно и Южно

Средиземноморие. Успешно вирее и в България. Израства до 3-10 m височина и има гладка сива кора.

Листата на смокинята се сменят и са 12-25 cm дълги и 10-18 cm широк. Плодът, наричан също смоки-

ня, е 3-5 cm дълъг, на цвят зелен, когато е неузрял, и морав, когато е узрял. Мъзгата на ствола на дървото дразни човешката кожа. Пресните смокини съдържат: от 68 до 82% вода; плодови киселини; захари, пектин; минерални вещества: калий, калций, магнезий, фосфор, сяра, манган.

Сушените смокини са с променен състав. Те съдържат и много полезни витамини: B1, B2, PP, E и значително количество оксалова киселина – 100 mg.

С богатото си съдържание на калий и захари смокинята е и добро лечебно средство при сърдечно-съдови заболявания, повишено кръвно налягане и отоци.

ЛЮБОПИТНО...

ЛЮБОПИТНО...

ЛЮБОПИТНО...

В Библията (Стария Завет) Цар Соломон казва: „Сине мой, яж мед, защото е добър“, и има редица причини, поради които да му вярваме. Има повече от 300 вида мед, различаващи се по източника (цветовете), които пчелите използват, за да събират цветен прашец. Той е с необичаен химичен състав, който го запазва за неопределено време без да се развали. Медът успокоява кашлицата; може да подпомогне заболявания като язви и бактериален гастроентерит; Успешно се прилага в помощ на лечението на хронични рани; за намаляване симптомите на сезонните алергии. Медът съдържа флавоноиди и антиоксиданти, които помагат за намаляване на риска от някои видове рак и сърдечно-съдови заболявания.

Вестник **Божието Слово**
във вашия дом!
КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!
ОЧАКВАЙТЕ през 2019 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници - допълнителни страници

АБОНИРАЙТЕ СЕ! **за 2019 година**

Божия църква „Дом на радост“
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Билла)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *

В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева

Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428

Предпечатна подготовка
TEMTO EOOD, www.temto.eu